

Próby Zmiany Orientacji Seksualnej (Terapia Reparatywna)

Dominic Davies

Tłumaczył: Łukasz Konieczka

Próby Zmiany Orientacji Seksualnej – także znane jako Terapia Reparatywna (TR) lub Terapia Konwersji – jest multimilionowym przemysłem zdominowanym przez konserwatywne grupy chrześcijańskie (jest też jedna żydowska organizacja o nazwie JONAH). W Stanach Zjednoczonych, gdzie religia ma duże znaczenie kulturowe, to przedsięwzięcie jest szczególnie wielkie. Wielka Brytania podobnie jak i reszta świata coraz częściej jest poddawana wpływowi ‘misjonarzy’, którzy będąc gorącymi zwolennikami metody konwersji podróżują po Świecie wygłaszając kazania na temat ‘perwersyjnej’ formy miłości i szkołą chrześcijańskich ‘terapeutów’.

Należy jednak zauważyć, że fasada terapii reparatywnej zaczyna się stopniowo kruszyć. W kwietniu tego roku, Dr Robert Spitzer – psychiatra, który przysłużył się do usunięcia homoseksualizmu z DSM [międzynarodowego vademecum chorób i zaburzeń psychicznych – przyp. tłum.] przez Amerykańskie Stowarzyszenie Psychiatrów ofiarował przeprosiny za wielce kontrowersyjne i fałszywe badania jakie opublikował w 2001 roku. Badania te były oparte na 200 wywiadach przeprowadzonych przez telefon z osobami, które rzekomo zakończyły terapię konwersji ‘sukcesem’. Cała reszta tomu pisma “Archives of Sexual Behaviour”, w którym badania Spitzera zostały opublikowane, jest całkowicie szczegółową trytyką ich metodologii jak i wniosków do jakich miały one rzekomo prowadzić. Dr Spitzer, który obecnie cierpi na chorobę Parkinsona, stwierdził: “W refleksji muszę przyznać, że krytyka [względem mego badania – przyp. tłum.] jest w większości poprawna”. Spitzer teraz przyznaje, że osoby uczestniczące w jego badaniach odczuwają popęd do tej samej płci niezależnie od tego czy poddane one były wieloletniej terapii reparatywnej i modliły się regularnie. Podobnie wiele osób zatrudnionych w organizacjach konwersyjnych, odczuwały niezmienny popęd do tej samej płci.

W czerwcu, Alan Chambers - Dyrektor Exodus International, zmienił stanowisko w sprawie uzdrowienia z homoseksualizmu. Exodus jest największą na świecie organizacją zajmującą się konwersją gejów. Podczas dorocznej konferencji, Chambers przyznał, że „nie jest w stanie w dalszym ciągu utrzymywać, że ich podejście może uzdrowić z pociągu do tej samej płci” i, że przekierowanie heteroseksualne jest mitem jakiego nie da się podtrzymać.¹

Pod koniec sierpnia, Kalifornijscy senatorzy głosowali (22 do 12) by zabronić stosowania Terapii Reparatywniej na małoletnich, ze względu na to, że nie są oni w stanie wyrazić na to w pełni świadomej zgody. Rodzicielska opozycja względem proponowanego zakazu argumentowała swoje stanowisko tym, iż takowy zakaz będzie stał w sprzeczności z ich obywatelskim prawem by leczyć (i bić) ich dzieci zgodnie z ich „wizjami się”.

Co przeraża mnie najbardziej, jako kogoś kto spędził ostatnie trzydzieści lat pracując w tej dziedzinie, nie są działania względnie małej grupy dobrze sponsorowanych pseudo-psychiatrów dorabiających się na lękach i obawach religijnie skonfliktowanych Chrześcijan i Żydów. Bardziej niepokojący jest fakt, że gdy zapytano brytyjskich terapeutów (Bartlett et al, 2009), czy próbowali zredukować pociąg do tej samej płci wśród skonfundowanych gejów i lesbijek, aż jedna szóstka ankietowanych przyznała się do takich praktyk. Daniels (2009) przedstawia, że około 4 procent terapeutów próbowało uzdrowić homoseksualizm.

Uważam, że tak na prawdę, cała uwaga, którą poświęcamy terapii reparatywnej odwraca nas od ignorancji i zażenowania jakie wciąż istnieje pośród terapeutów względem ludzi, których

¹ YouTube udostępnia wzruszające nagranie trzech byłych kierowników organizacji Exodus International publicznie przeproszających za krzywdę jaką mogli dokonać nie wiedząc wystarczająco na temat efektów wywołanych próbami zmiany orientacji seksualnej http://youtu.be/aDiYeJ_bsQo

seksualność jest odmienna od ich własnej. Wielu z nich, w imię poczucia komfortu przepełnionego kołtuńską ignorancją, łatwo poddaje się fundamentalistycznym wpływom religijnym i unika wzięcia odpowiedzialności za kulturowo wrażliwą praktykę terapeutyczną.

Terapeuci opisani przez Barletta i in. nie działali na podstawie własnych przekonań. Nie byli oni przekonani, że homoseksualizm był grzechem czy był moralnie zły, wręcz przeciwnie, było to rezultatem ich ignorancji jak i przedkładania ideaologii klienta co do wolności wyboru i jego autonomii. Ta nieetyczna praktyka terapeutyczna jest wynikiem niewystarczającego zainteresowania organizacji szkolących terapeutów. W dalszym ciągu nie poświęca się wystarczającej uwagi ludzkiej seksualności. Nie wspominam już o braku wytycznych względem etyki pracy z klientem, który jest zdezorientowany co do jego seksualnych odczuć i pociągu.

Najistotniejsze w tym wszystkim jest to, iż wyładzamy pacjentom olbrzymią krzywdę niezależnie od tego czy dokonujemy prób zmiany ich orientacji seksualnej czy też próbując być im za wszelką cenę pomocni - bowiem ignorujemy w ten sposób dotychczasową wiedzę naukową jak i dostępne szkolenie terapeutyczne, które umożliwia efektywne wsparcie tych osób. Każde zawarcie kontraktu skierowanego na zmniejszenie pociągu do osób tej samej płci jest zarazem poparciem przekonań klienta o tym, że homoseksualizm jest niezdrowy, wymagający leczenia, i że geje nie mogą być szczęśliwi. Kiedy terapeuta i pacjent odnoszą porażkę, ze względu na to, że nie są w stanie osiągnąć założonego rezultatu pojawiają się problemy z depresją, niską samooceną i poczuciem beznadziei, które klient odczuwa jako niemoc funkcjonowania w heteronormatywnym społeczeństwie; to skolei może doprowadzić pacjenta do prób samookaleczania lub samobójstwa.

Co chciałbym żeby profesjonalne organizacje z tym zrobiły? Chciałbym żeby podjęły one proaktywne kroki do przemyślenia szkolenia przygotowującego terapeutów. Chciałbym żeby poziom treningu był wystarczający do tego, by studenci uczyli się jak radzić sobie z prośbami ich klientów o zmianę orientacji seksualnej i aby rozumieli oni od samego początku, dlaczego takie próby są zawsze skazane na niepowodzenie.

Chciałbym także by moi koledzy, którzy są już wykwalifikowanymi terapeutami zapoznali się z wytycznymi dotyczącymi jak pracować z prośbami o zmianę orientacji seksualnej. Takie wytyczne są dostępne poprzez Brytyjskie Stowarzyszenie Terapeutów (BACP) jak i Brytyjskie Stowarzyszenie Psychologów (BPS, 2012). Zalecam również kontynuowanie profesjonalnego rozwoju w tym kierunku po osiągnięciu kwalifikacji terapeuty, korzystając z dostępnych kursów takich jak n.p. *Podstawy płci i seksualności w terapii*.

Dla wielu terapeutów, osoby LGBT [lesbijki, geje, osoby bisexualne i transgenderowe – przyp. Tłum.] to kura znosząca złote jajka, ponieważ mają oni większe ryzyko zaburzeń psychicznych niż reszta populacji i dlatego też częściej korzystają z pomocy specjalistów (King et al, 2003). Z mojego doświadczenia, tylko nieliczna liczba terapeutów była przeszkolona z zakresu pracy ze społecznością LGBT, a ci co byli najczęściej mieli to szkolenie przeprowadzone na studiach przez studentów, którzy identyfikują się jako lesbijki albo geje – co z mojego punktu widzenia jest niewystarczające (Davis, 2007).

Literatura:

- Bartlett, A., Smith, G. and King, M. (2009) The response of mental health professionals to clients seeking help to change or redirect sexual orientation. *BMC Psychiatry* 9 (11) Accessed 13 Sept 2012 <http://www.biomedcentral.com/1471-244X/9/11>
- British Psychological Society (2012) *Guidelines and Literature Review for Psychologists Working Therapeutically with Sexual and Gender Minority Clients*. Accessed 13 September 2012. http://www.bps.org.uk/sites/default/files/images/rep_92.pdf
- Daniel, J. (2009) *The Gay Cure*, Therapy Today, v20 (8) Accessed 13 Sept 2012 <http://www.therapytoday.net/article/show/1168/>
- Davies, D. (2007) *Not in front of the students*. Therapy Today. v18 (1) pp18-21 Accessed 13 Sept 2012 http://www.pinktherapy.com/Portals/0/CourseResources/Not_In_Front.pdf

King, M., McKeown, E., Warner, J., Ramsay, A., Johnson, K., Cort, C., Wright, L., Blizard, R. & Davidson, O. (2003b). *Mental health and social well-being of gay men, lesbians and bisexuals in England and Wales: A summary of findings*. London, Mind. Accessed 13 Sept 2012 <http://www.mindout.org.uk/documents/SummaryfindingsofLGBreport.pdf>

Spitzer, R.L.(2003). *Can some gay men and lesbians change their sexual orientation? 200 participants reporting a change from homosexual to heterosexual orientation*. Archives of Sexual Behavior v32 (5). 403-417. Accessed 13 Sept 2012 <http://www.stolaf.edu/people/huff/classes/Psych130S2012/LabDocuments/Spitzer.pdf>

Nota o autorach:

Dominic Davies ma ponad 30-letnie doświadczenie w pracy na rzecz mniejszości seksualnych i płciowych. Jest honorowym członkiem Brytyjskiego Towarzystwa Counsellingu i Psychoterapii (BACP) i starszym terapeutą akredytowanym przez BACP. Dodatkowo, pełni funkcję dyrektora *Pink Therapy* - największej w Wlk Brytanii niezależnej organizacji zrzeszającej terapeutów pracujących z klientami o zróżnicowanej płci i seksualności. Przed paru laty, wraz z Charlesem Nealem, opracował serię trzech podręczników wydanych przez Open University Press i zatytułowanych *Pink Therapy*. Dominic jest również autorem licznych artykułów i materiałów specjalistycznych na temat pracy terapeutycznej z osobami o zróżnicowanej orientacji seksualnej oraz naucza na kursach szkolących terapeutów na terenie Wkl Brytanii jak i za granicą.
dominic.davies@pinktherapy.com

Tłumaczyl:

Lukasz Konieczka jest naczelnym pedagogiem wychowawczym i kierownikiem Młodzieżowego Domu Kultury LGBT w Londynie gdzie pracuje od siedmiu lat zajmując się planowaniem zajęć rozwojowych i prewencyjnych jak i indywidualnymi sesjami terapeutycznymi dla młodzieży niepewnej swej orientacji seksualnej i/lub genderu. Jest on także terapeutą pracującym na telefonie zaufania dla ofiar i sprawców przemocy domowej w związkach tej samej płci Broken Rainbow UK. Ma on duże doświadczenie w pracy z osobami LGBT i dlatego prowadzi sesje i szkolenia dla profesjonalistów z tego właśnie zakresu, był on gościnnym wykładowcą w Kolegium Pracowników Służb Społecznych w Gdańsku.

Pink Therapy jest największą w Wlk Brytanii niezależną organizacją zrzeszającą terapeutów pracujących z klientami o zróżnicowanej płci i seksualności. Założona w 1999 roku przez Dominica Davies'a, Pink Therapy jest w obecnej chwili uważana za organizację wiodącą w zakresie szkolenia terapeutów w pracy klinicznej z osobami z problemami płci i seksualności na terenie Wlk Brytanii. Ośrodek oferuje jedyne w Europie uniwersyteckie studia dyplomowe z tego zakresu – dotychczas mieliśmy studentów z Wlk Brytanii, oraz Holandii, Singapuru i Australii. Dodatkowo, co roku organizujemy 6-dniowe intensywne zajęcia w ramach Międzynarodowej Szkoły Letniej, dla terapeutów mieszkających poza Wlk Brytanią. Pink Therapy oferuje trening, konsultacje kliniczne, profesjonalną superwizję jak i doradztwo dla terapeutów z całego świata – spotkania mogą odbywać się osobiście albo poprzez Skype, zależnie od potrzeb.

W ubiegłym roku, inaugurowaliśmy listę terapeutów pracujących z klientami o zróżnicowanej płci i seksualności - **Directory of Pink Therapists**. Lista nie jest ograniczona tylko do Wlk Brytanii i posiada informacje na temat specjalistów psychoterapii i counsellingu z innych krajów świata. Dodatkowo strona internetowa: www.pinktherapy.com zawiera wiele cennych informacji, takich jak n.p. artykuły o samo-pomocy, polecane pozycje książkowe, wideo i audio. Można nas też znaleźć na Facebook (Pink Therapy), Twitter (PinkTherapyUK), Tumblr (PinkTherapyUK.tumblr.com) and LinkedIN (Pink Therapy International).